

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4384

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1771

C O D I C E S

1772

*Tworce myły z ziel sie tobie
Tak brozneho zamedenie
Genz sie diege wteto dobie
Pro křestanske probrziesenie &c.*

Id est: Creator misericors! poenitentiat te tam horrendae seductionis, quae fit praesenti tempore propter Christianorum peccata &c. Scriptam liquet ex decursu post Husi, Hieronymique supplicium.

XXXIV. fol. 239. p. 2. Opusculum de Arte loquendi, quod incipit: Quoniam in dicendo multi errant, nec est aliquis, qui linguam suam ad plenum valeat domare &c. Praecepta porro, quae dat Noster, illi versui accommodat: Quis, quid, ubi &c.

XXXV. fol. 251. Versio bohemica Psalmi C. et CXLI. scripta a. 1552. et pertinens ad N. 25.

XXXVI. fol. 252. Canones, qui Apostolorum dicuntur. Thecae anteriori operofo Codicis adscriptum est: Ex dono Georgij Polenta.

CCCC.

138 Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 269. f. per duas columnas scriptus et rubricis distinctus continet sequentia. I. Opusculum Polemicum hoc rubro: Questio Magistralis de heresis et hereticis ac de veritatis catholicis, edita per venerabilem Magistrum Nicolaum de Dinklspuchl Sacre Theologie professorem. Incipit: Circa illum texum prope finem septimi capituli

ewangelij Mathei scilicet Attendite a falsis prophetis &c. Statuitur, quaenam sit veritas catholica, quae haeresis, quis haereticus, et rubro subscribitur: Hec questio leta est per predilectum doctorem In Scolis dominorum Theologorum Vniuersitatis studij Wienn. Anno domini 1425. Tractatus hujus nostri meminere Gesnerus in Bibl. et Fabricius. Autor ab oppido Sueviae natali cognominatus jam 1405. Canonicus Wienn. et Univeritatis Rector variis pro ea legationibus obitis et ornata paene per 40. annos Professoris sparta obiit 1433. Ejus Scripta praeter paullo ante memoratos referuntur in P. I. Scriptt. Univ. Vien. p. 92. et in Bibl. Augustin. Append. p. 986. a Fel. Ossingero, qui Vir veri studens Nicolaum a quibusdam perperam, ut Henricum de Hassia, Augustinenibus adseratum Clero seculari ultro remittit.

II. fol. 16. Sequitur determinatio cuiusdam dubii facta super quibusdam propositionibus circa sacramentum eukaristie per facultatem Theologicam studij Wienn. Propositae fuere, ut ex ingressu patet, hae Theses anno 1385. Viennae in Conventu Ord. Praed. 12. septembr. a M. Johanne Munzinger, et dein ad facultatis examen delatae. Sunt autem IV. sequentes: Corpus Christi non est Deus.

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4384

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1773

P O L E M I C I .

1774

Deus. Christus non est compositus ex natura humana et diuina. Corpus Christi non est adorandum adoratione latrie. Hostia consecrata non est Deus. Thesibus his adhibita quadam distinctione scholastica mederi conantur Doctores. Initium: Petrus apostolus iherosolimae christi katholici gregis pastor &c. Finis: auctoritatem determinandi reseruantes &c. Deo gratias. In Cod. Sandortheano tribuitur Henrico de Hassia, qui eo anno Academiae Cancellarius erat.

III. fol. 18. p. 2. Sermo de Ascensione domini, additur: ascribitur Magistro Hainrico de Hassia. Incipit: Sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in celum. Scribitur actuum primo capitulo &c. Finit satis prolixus: ut ubi ego sum et vos sitis Quod vobis concedat ipse qui vivit et regnat &c.

IV. fol. 30. fine titulo Sermo de Oratione cum adjuncta Expositione Orationis dominicae. Initium est: Si quid petieritis patrem &c. Beatus Chrysostomus super illo Math. 7. petite et dabitur vobis dicit &c. Finis: in celesti patria ad quam nos perducat christus dominus in secula benedictus. Amen. Scripsit in Orationem Dominicam Henricus de Hassia, sed ejus Expositio longe aliter incipit, quam praesens nostra, ut videre est apud Ovidium T. III. col. 1260. et Bern. Pezium Differt. ifag. in T. I. Thef. Anecd. p. 77. Nostram itaque damus Nicolao de Dün-

kelspiibl, consentiente in initium Trithemio n. 738. Si quid petieritis &c. et edit. Argentinensi infra citanda.

V. fol. 58. p. 2. Sequuntur lega a M. Pe. de pulka doctore sac. the. Fragmentum est, hoc initio: Queritur de obiectis caritatis &c. Petrus Tzach vel Czech ab oppido natali Austriae inferdictus de Pulka Academiam Viennensem illustravit usque ad an. 1426. De hujus Viri meritis et maxime legatione ad Concilium Constantiense adi, si lubet, Scriptores Univ. Vienn. P. I. p. 95.

VI. fol. 59. Sequitur tractatus de preceptis caritatis et decalogi M. N. d. dinkl. id est: Nicolai de Dunkelspiibl. Incipit: Scribitur M. XXII°. Quod cum quidam legis doctor interrogasset dominum &c. Interruptus est hic Tractatus in fine fol. 130. et continuatur a fol. 263. p. 2. usque ad fol. 268. quo definit in haec verba: Ad quam nos perducere dignetur sancta trinitas et indiuisa unitas pater et filius &c. Citatur hoc Opus a Trithemio n. 738. et in Scriptt. Univ. Vienn. p. 92. Extatque in Sermones divisum in edit. Opusculorum Nicolai a Jac. Wimpfelingio procurata Argentinae apud Job. Schottum 1516. f.

VII. fol. 131. Tractatus de septem vicijs. Initium: Homo quidam fecit cenam magnam &c. Notandum ut dicit Magister 2. Sententiarum distinctione prima, deus a principio hominem ad hoc creauit

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4384

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1775

C O D I C E S

1776

uit &c. Finis: coheres naturalis eius filii domini nostri ihesu christi qui est in secula benedictus amen.

VIII. fol. 186. *Tractatus summarius valens ad confessionem facilius faciendam. Initium: Secundum Magistrum et doctores in 4to sententiarum distinct. 16ta Tres sunt partes vere penitentie &c. Finis: preces fundere neglexerit, et tantum de VII vicijs capitalibus. Ex his verbis concludo, hanc esse tantum Adpendicem seu partem practicam praecedentis Tractatus, qui rursus ab Autoribus suprac. Nicolao de Dinkelspühl tribuitur, et legitur in edit. suprac. fol. 110.*

IX. fol. 193. p. 2. *Incipit Tractatus de penitentia assumenda. Initium: Notandum quod secundum sanctorum principaliter sunt sex &c. Versatur maxime in meditatione poenarum inferni et mortis. Citatur in eo Henricus de Hassia. Finis: et sic homo dampnaretur pro quibus se saluari putaret. Non dubito Nicolai esse, licet testis nemo adstipuletur.*

X. fol. 198. *Quaestio: Utrum licitum sit in ecclesia pecuniam candelam aut aliud buiusmodi offerri. Respondetur: non solum licere, sed esse meritorium, posseque subinde in obligationem abire. Finis: seculari iudicio sunt relinquendi. Ejusdem cum prioribus autoris esse putem.*

XI. fol. 199. p. 2. *Tractatus de tribus Partibus Poenitentiae. Incipit absque titulo: Ecce nunc*

tempus acceptabile. 2o. Cor. 6o. Duo sunt tempora hominis unum iustitie &c. Ad calcem: A quo nos custodiat qui sine fine viuit et regnat Amen. Est rursus Nicolai de Dinkelspühl, extatque in edit. Argentin. fol. 68.

XII. fol. 235. *Tractatus de octo Beatitudinibus. Incipit pariter absque titulo: In evangelio quod legitur in festo omnium Sanctorum et scribitur M^c. 5. enumerat dominus octo beatitudines &c. Finit: largiatur nobis omnipotens Dominus trinus et unus regnans in secula seculorum amen deo gratias. Et rubro: Explicant dicta super octo beatitudinibus edita a Venerabili viro Magistro Nicolao de Dinkelspuchel Doctore Sacre Theologie professore. In edit. Argentin. habetur fol. 92.*

XIII. fol. 269. *Epistolae binae Parisiis ad aliquem Academiae Viennensis Doctorem datae de Controversia inter Academiam Parisinam et FF. Praedicatorum mota occasione propositionum Joannis de Montesono. Prior hujus tenoris est: Scripti vobis de contraversia fratrum predicatorum et universitatis parisensis que condemnauit XIII propositiones, quas unus fratrum predicatorum in vesperis suis dixit. et sunt iste que sequuntur, quas ipse afferuit esse veras et catholicas. Non adscribo, cum et in Bulaei Hist. Univ. Paris. T. IV. p. 620. et in Baluzii Vitis Parpar. Avenionens. T. II. p. 991. et alibi extent. Istas propositiones condemnauit Episcopus Parisiensis (Petrus*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4384

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1777

P O L E M I C I .

1778

(Petrus d'Orgemont) aliquas tanquam hereticas, aliquas vero tanquam male sonantes in fide et piarum aurium offendias. Propter quas propositiones et specialiter propter illas, que sunt de conceptione beate virginis ipsi predicatores sunt resecati ab ipsa vniuersitate, ita quod ipsi predicatores modo non predican nec in gallico nec in latino, nec eciam faciunt agus scolasticos quoescunque, ymo ita odio habentur, quod ipsi merito possunt dicere illud ps. facti sumus obprobrium vicinis nostris &c. Et cum aliqui eorum transiunt per vicos parui et magni clamant contra ipsos Huet Huet &c. (Hus, Huy, Huefium, unde hodie Gallis Huer et Huée, clamor inconditus persequuntur. Vide Ducangii Glosfar.) Habet vniuersitas intentum suum et honorem contra ipsos, et ipsi predicatores iam quasi sunt penitus destructi in francia, quia ubique heretici appellantur. Alia noua pro nunc non occurrunt. Sed rogo recommendetis me M. H. de Hassia (igitur non est ad hunc data epistola, ut in fronte rubro praenotatur) et M. H. de Oytta et M. Friderico Confessori ducis (fortassis dicto de Gars 1387. Academiae Rectori) cum quibus in domino semper feliciter valeatis. Scriptum parisius XVII. die februarii. Deest annus, quem 1388. habeo. Subscriptum: *Vester in omnibus totus Georgius de Rain Magister in artibus canonicus ecclesie altissiodorensis. Epistola altera. Humili recommendatione premissa Magister mi et do-*

mine percarissime. Scripsi vobis de contrauerchia vniuersitatis parisiens. et fratrum de ordine sancti Dominici, quomodo vniuersitas obtinuit suam causam contra dictos fratres et quod ille XIII propositiones per quendam magistrum vocatum Johannem de Montefono de ordine eorum in scolis temere asserte, sunt per vniuersitatem et episcopum Parisiens. condempnatae. Ita quod modo dicti fratres de parisius recesserunt et specialiter Magistri et alij graduati, et qui adhuc manent, sunt in maxima confusione, nec audent publice per vicos incedere, ymo omnes, qui alias de conceptione virginis predicatorerunt, ipso initio (ipsi modo?) capiuntur et carceribus includuntur. Unde rex franciae potestate sua dedit autoritatem capiendi XL. de dictis fratribus dicti ordinis, quos vniuersitas voluerit nominare. Similiter et papa (Clemens VII. Robertus de Gebennis) totidem. Et iam sunt plures capti et in carceribus detinentur. Inter quos unus Magister in Theologia solemnior clericus totius ordinis (Clerc, scriba, Secretarius) vocatus Magister Job. Thome, qui in carceribus detinetur, in die Annunciationis beate Virginis Marie (1388) plura, que hic inferius continentur, coram populo innumerabili in ecclesia beate v. Marie Parisiensi reuocauit dicens: Ego Magister Job. thome frater ordinis predicatorum predicauit ante XIII. annos publice coram populo, quod beata virgo Maria fuit concepta in

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4384

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1779

C O D I C E S

1780

in peccato originali, et qui tenet contrarium, male credit et peccat mortaliter et est hereticus, et quod festum conceptionis Marie non est celebrandum. Ista ego reuoco tamquam falsa et male sonantia et erronea et scandalosa, presumptuosa mala et displicentia bonorum intellectuum et piarum aurium offensiua. Item ante **XIIII** annos ego transtuli Jeremiam de latino in gallicum de **II°**. capitulo usque ad **30**, et impertinenter ibi tractavi unam questionem, scilicet. utrum virgo maria fuerit concepta in originali peccato, fateor me in hoc male fecisse et presumptuose egisse, quem librum submitto correctioni matris mee vniuersitatis Parysiensis. (In hoc libro, qui jam periiit, συνεργον, teste Quetifo, habuit F. Johannem Adae) Item predicaui autionis publice quod vniuersitas Parisiensis alias reuocauerat, hoc erat contra doctrinam sancti Thome, et ipsa doctrina Sancti Thome erat tota approbata per papam Urbanum quintum. Ista ego reuoco et dico, quod mater mea vniuersitas parisensis nunquam errauit in fide nec contra bonos mores, nec unquam reuocauit, sed semper fuit luminare et defensatrix fidei. Item dixi coram rege, quod qui tenent virginem mariam conceptam sine originali peccato, illi faciunt contra doctrinam Sancti Pauli. Istud ego reuoco tamquam falsum et presumptuose dictum. Item ego sustinui **XIIII**. propositiones istius de Montesono et in hoc pessime fe-

ci, ymo dico, quod ipse est locutus et male, in quibus ipsum sustinebam. Item ego dabam sibi consilium et fauorem, et sedebam iuxta ipsum in consistorio adberendo sibi, dico quod in hoc male feci. Item dico quod condempnatioistarum **XIIII** propositionum fuit bene, iuste et sancte facta, tam per vniuersitatem, quam eciam per episcopum parisiensem, et iuro per deum, quod ammodo non adbererebo dictis quatuordecim propositionibus. Nec Magistro Johanni de montesono fauorem dabo nec consilium contra sententiam tam episcopi quam vniuersitatis, nec amplius defendam, ymo oppositum faciam. Ecce talia iste Magister hic iam ter reuocauit, et adhuc debet semel coram populo, et semel coram clero reuocare. Similiter vniuersitas parisiensis persecuta fuit confessorem Regis francie (Guilemum de Vallon Ep. Ebroensem) super eisdem articulis et propositionibus, et oportebat ipsum coram rege cum magna confusione reuocare. Sic ergo fratres predicatorum hic parisiensis nec legunt nec predican, sermones enim quos diebus dominicis in conuentu eorum faciebant, in vniuersitate tam seculares quam religiosi diebus dominicis predican secundum ordinem antiquitatis eorum, et Baccalarii faciunt collationes, et sic habent iam Baccalarii exercitium sermonum, quod prius habere non solebant ipsi. Propter contraversiam predictam statutum est in vniuersitate, quod si aliquando fratres

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4384

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1781

P O L E M I C I .

1782

fratres predicatores ad gratiam et gremium uniuersitatis redierint et recipiantur, ipsi fratres in omnibus actibus scolasticis, processionibus et alijs honoribus eant ultimi, qui alios in honore precedebant. Et sic ordo eorum hic in francia videtur esse quasi destructus, et timeo, quod temporibus nostris ad suum honorem numquam poterunt releuari. Hec sunt que pro nunc scribenda occurrunt. Si aliqua sunt noua, mibi rescribatis precipientes michi vobis in omnibus obedire parato. Literae hae, quas ad Nicolaum de Dunkelstiibl datas existimo, ad ea illustranda valent, quae de turbis his Caef. Egass. Bulaeus et Steph. Baluzius suprac. Nat. item Alexander Hist. Eccl. T. VII. c. 3. art. 23 Jac. Quetifus Scriptt. O. P. T. I. p. 691. Jac. B. Bossuetus in Def. Declarat. Cleri Gallic. P. II. p. 102. tradidere.

Fol. ult. Codicis nostri p. 2. superscriptum reperio: Hic liber est Cenobij sancte marie virginis alias Scotorum Wyenne.

CCCCLI.

173 Codex chartaceus lat. Sec. XVI. Folior. 22. f. inscriptus est: *Ad Serenissimum Romanorum, Hungariae, Bohemiæque &c. Regem &c. Ferdinandum. Præparatoria pro catholica unione regni Bohemiæ. Autor est Job. Faber post Episcopum Vienn. et initium: Serenissime pientissime, ac clementissime Rex. Hanc piam Denis Codd. Theol. V. I. P. II.*

sanctam, et per omnia salutiferam cogitationem &c. Opusculum hoc, sed imperfectum, Cod. DCCCCLXVII. adnotatum fuit; dignum autem omnino est, ut totum perlegatur.

II. fol. 23. Summarium Scripturarum Serenissimo Romanorum, Hungariae, et Bohemiæ &c. Regi Ferdinando datarum, pro unione religionis in regno Bohemiæ. Per Job. Fab. Episcopum Viennensem. Anno salutis nostræ XXXVII. Sunt tituli XXIII. Scriptorum, quorum plura ex Actis Concilii Constant. excerpta sunt, alia in Codd. quos Adversaria Job. Fabri diximus, leguntur.

CCCCLII.

*Codex chartaceus lat. germ. 96 Sec. XVI. Folior. 171. f. ex quibus plurima pura sunt, continet Job. Fabri Leutkirch. Suevi Episcopi Vindobon. et Ferdinando I. Imp. a Consiliis et confessionibus †. 1541. Adversaria ad coorta tunc temporis Religionis dissidia spectantia, partim idiographa, partim aliena manu descripta, cum latina, tum germanica. Operimento adglutinata est *Donationis formula excusa*, qua Codicem hunc post mortem suam ad D. Nicolai Collegium a se Adolescentium in literis educationi fundatum transfert, huicque similis chirographa manu Dionysii Sperlin in voluminis principio et fine extat. En rerum seriem.*

O o

Fol.